

JÄLIT

är född!

Nr. 1 oktober 2023

**UPPLEV
EXTAS**
MED JÄLITS POPLÅT

**KÖKS-
PASTORNS**
HÖSTSOPPA

ALVA OCH CASPER
OM **2000-
TALSMODE**

**DIGITAL-
KAMERANS**
ÅTERKOMST

**DRINK-
ENTUSIASTEN**
TIPSAR

HITTA OSS PÅ WEBBEN PÅ JALIT.AX

GRATIS

VÄLKOMMEN TILL JÅLIT

”AAAAAAURGH!”

Flåsar

Svettar

”AJ, AJ, AJ, VILKET DJÄVULSKAP!”

”TA IIIII NU DÅ FÖR FAN!”

Krystar

”NU JÄVLAAAAAR!”
Plopp

”Grattis, det är en tidning.”

h EJ OCH VÄLKOMMEN till Jålit.

En ny tidning har sett dagens ljus, nämligen denna.

Jålit är en fristående nöjestidning avsedd för ålänningar i alla åldrar. Bakom tidningen ligger vi, ett gäng ungdomar med ambitionen att underhålla.

I **DETTA FÖRSTA** nummer av Jålit har vi samlat artiklar, krönikor, illustrationer och annat smått och gott som förhoppningsvis ska väcka något hos er läsare; ett skratt, en suck, en ryckning i mungipan eller en impuls att skriva ett argt inlägg på Facebook, det kvittar vilket.

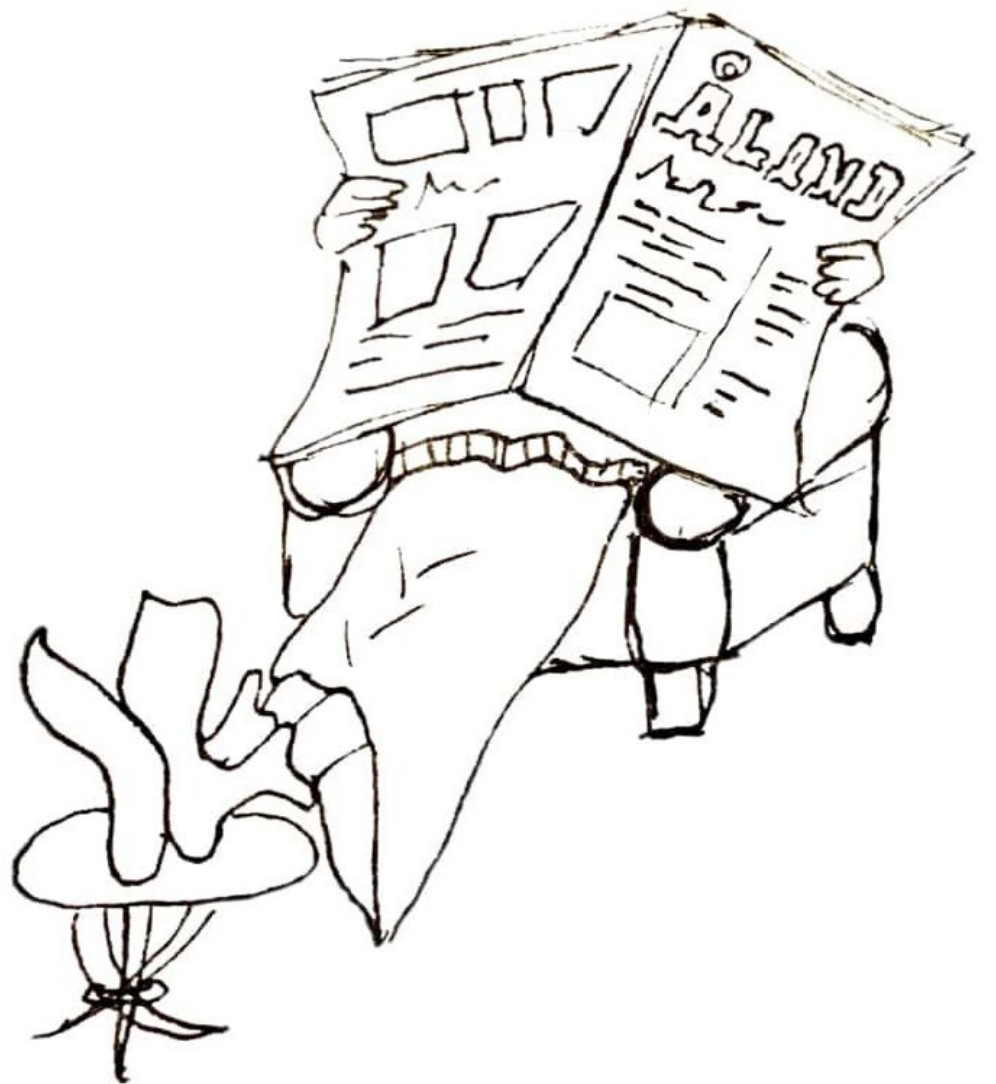
Jålit är en opolitisk tidning. Vi är inte allvarliga, men inte heller oseriösa (och hur skriver jag en inledning som inte påminner för mycket om den i första numret av nöjestidningen XIT från 1994...?)

ÅLAND HAR mycket att erbjuda, och det är just därför vi vill driva en nöjestidning som kan rapportera om allt det roliga och mindre roliga som pågår här på ön.

Om du som läsare har något du vill berätta om, som din mormors långkalsongstickande, din grannes solariumberoende, en ärvd samling antika kräftbestick eller något annat roligt eller fullständigt ointressant, är du varmt välkommen att höra av dig. Har du frågor gällande vår tidning tas de också varmt emot.

Vi ser fram emot att höra från dig.

Hälsningar,
Angelina Eklund,
chefredaktör

Jålit

Chefredaktör och ansvarig utgivare Angelina Eklund, angelina.eklund@jalit.ax

Grafisk form Alexander Kasianov, Angelina Eklund, Klara Karlsson, Anna Johansson

Medverkande i detta nummer Julia Eneroth, Katarina Gäddnäs, Anna Johansson, Klara Karlsson

Framsida Klara Karlsson

E-post info@jalit.ax

Tryckeri Tidningstryckarna på Åland Ab

Upplaga 3 000 ex.

INNEHÅLL

FRÅN EMO TILL GOTHBARBIE

4-6

HÄÄÄJ FRÅN OSS 7

DIGITALSPECIAL

KNAPPIS 8-9

DIGITALKAMERASNACK MED METS OCH NORAH

10-12

HOV1-LÅT - ÅLÄNDISCH VERSION

TÖRSTIG? 18-19

”Jag hade mycket svart smink, mycket fisknät, platåskor, nitar och därför kallades jag för emo”, säger Alva Gäddnäs om klädstilen hon hade som tonåring. Foto: Privat

Att hitta högupplösta bilder som representerar Casper Lindroos klädstil i tonåren är inte det lättaste. Därför får en bild från hans skolavslutning i nian duga. Foto: Privat

ATT VARA ALTERNATIV PÅ ÅLAND: DÅ VS NU

TEXT ANGELINA EKLUND

Öppna en åländsk skolkatalog från 2000-talet och du möts av hundratals stilmässigt rätt likasinnade högstadie- eller gymnasieungdomar. Men det finns också de vars utseende sticker ut. Hur klär de sig i dag och hur var det att vara alternativ då jämfört med nu? Jålit har pratat med Casper Lindroos och Alva Gäddnäs, två ålänningar som har koll på hur det är att inte klä sig enligt normen.

– Det kanske var enklare att vara alternativ när jag var tonåring, säger Alva Gäddnäs.

Casper Lindroos växte upp i Mariehamn, fostrades i Strandnäs skola och fyllde 13 år 2005. Under tonåren spelade han i diverse band, skejtade och hade en på många sätt unik klädstil.

I dag är han 31, jobbar som ljudtekniker och är dagen för intervjun iklädd ett par ljustvättade jeans, bruna Birkenstocksandaler och en second handfyndad ”Åland Island Games ’91”-hoodie. Under den bär han en gammal t-shirt av metalbandet Solitude för att ”bibehålla rockidentiteten”, som han säger.

Utöver en silvrig ring är den svarta piratlappen som täcker hans vänstra öga den enda ”accessoaren” han bär. Den är dock där av medicinskt syfte. **Hur skulle du beskriva stilen du hade som tonåring?**

– Det är väldigt svårt, för jag hade dreadlocks men jag var ingen hippie. Jag hade rutiga tanttights som jag köpt på Emmaus och piercings, uttöjt öra och allt möjligt. Fast mera åt det skatepunkiga hållet. Typ som **Melvin** i NOFX. Desto äldre jag blev desto crustigare blev det, säger han.

Med ”crustigare” syftar han på crustpunk, en subgenre inom hardcorepunk. Begreppet åsyftar oftast en musikalisk genre men kan även användas för att beskriva ett visst sätt att klä sig, som ofta involverar mycket svarta, slitna och hoplappade kläder.

– Jag hade en coca-colakork i örat. Det var min grej, jag köpte aldrig tøjningar utan jag hittade bara saker och så tryckte jag in dem med våld.

Bland Casper Lindroos favoritplagg fanns t-shirts med bandmotiv, flera av vilka han har sparade än i dag. Men det gick inte an med vilka t-shirts som helst.

– Man vill inte gå runt med fel Ramones t-shirt liksom, som hade fel bandmedlemmar. Det skulle vara original. Så man åkte inte till Punkt Shop och köpte kläder utan till Helsingfors och hoppades på att hitta någonting som var färdigslitet från UFF till exempel. Och gärna med ett band som var lite smalt men

ändå inom genren. Det var också jävligt viktigt att man tyckte om det bandet, att man inte bara gick med en t-shirt med ett smalt band som man inte ens lyssnade på, bara för att det var coolt.

– Jag experimenterade mycket med flaneller. Jag hade inget annat än flanell på slutet och det var alltid bara trådar som hängde kvar för att det var så trasigt. Morsan sa att min stil var som en hemlös med modekänsla, för att allt jag hade på mig var helt trasigt men satt ändå ihop.

Utöver kläderna, hade du några accessoarer som var viktiga för looken?

– Man skulle gärna ha flera stycken festivalarmband. Det hörde till. De hängde på armen tills de inte existerade längre. Mitt partytrick var att jag hade knutit in en ölöppnare i en dreadlock så att jag alltid hade en ölöppnare i nacken.

Och sen olika små ”trinkets” som jag vävde in i mitt hår.

Håret då, var det dreads som gällde hela den här perioden?

– Ja, jag klippte dem när jag var 20 och skaffade dem när jag var 13. Så hela tonåren.

“Folk trodde att jag höll på med droger”

Casper Lindroos kropp pryds av en mängd tatueringar i olika färger och motiv.

När skaffade du dem?

– Det började jag med redan i sjuan. Man kunde köpa kalligrafibläck, nålar och sytråd från Ehns och sedan var det bara att picka på. Benen blev att se ut som en skolbänk i högstadiet.

Att vara alternativ på mitten och slutet av 00-talet var inget konstigt, menar han.

Det var inte så som det är på film, att det fanns de populära med nya märkeskläder och sedan ni, de alternativa?

– På den tiden var strandnäsare ganska konstiga. På Övernäs hade de JL-grejer på sig och dyra skor, Lacoste och sådant. Men det var inget som vi brydde oss om. De hade ju kläder för hundra euro per tröja medan vi gick och bytte prislappar på Emmaus för att ha råd med ett par byxor för två euro. Och det var ingen vits att köpa dyra kläder till oss för vi skejtade sönder dem på några veckor.

I dag beskriver Casper Lindroos sin stil som en 90-tals gympalärare, eller kanske rentav lite gubbig.

Mestadeln av sina kläder köper han fortfarande second hand.

Hur tror du att det är att vara alternativ på Åland nu jämfört med för 15 år sedan? Hur mottas man av omgivningen?

– Det är väl mer accepterat i arbetsammanhang i dag. Det var svårt att få jobb som 18-åring och det var ännu svårare när man hade dreadlocks och piercingar, men man kämpade lite hårdare för det man ville ha. Jag kände att jag måste bevisa mig mer eftersom jag såg annorlunda och konstig ut. Folk trodde att jag höll på med droger fast jag inte gjorde det. Det blev som att man måste bevisa sig ännu hårdare.

“Det var mycket krams”

Intervjun med 28-åriga Alva Gädtnäs äger rum i hennes lägenhet i Mariehamn.

Inredningen går i rosa, vilket matchar hennes outfit för dagen: rosa från topp till tå, det mesta fyndat second hand eller inköpt på nätet.

Det som sticker ut mest med hennes utseende är de silverglittriga glasögonbågarna från Gucci, de två platinablonda hårtofsarna uppsatta med rosa snoddar och de många kedjor av olika material som pryder hennes hals.

Tonåring var Alva Gädtnäs från slutet av 2000-talet fram till mitten av 2010-talet.

På frågan om hur hon beskriver stilen hon hade som tonåring svarar hon snabbt ”emo”, och fortsätter:

– Jag varierade mig nog väldigt mycket, men jag tror att personer utifrån skulle ha sett mig som emo.

Hur definierar du emo?

– Jag skulle säga att en person som är emo lyssnar på musikstilen emotional hardcore, vilket jag inte gjorde. Men jag hade mycket svart smink, mycket fisknät, platåskor, nitar och därför kallades jag för emo.

Hon berättar att hon köpte och fortfarande köper de flesta av sina kläder second hand.

– Det har nog alltid varit så, att är man alternativ på Åland så köper man vad den alternativa generationen före en har växt ur och lämnat till Emmaus. Det de har mognat ur när de bestämt sig för att klippa sig och skaffa ett jobb.

Fanns det någon butik på Åland som sålde specifikt alternativa kläder?

– Ja, Kazu. De sålde emokläder.

Hade du något favoritplagg?

– Jag hade ett par rejäla platåskor från Demonia som jag tyckte jättemycket om, som jag använde tills de efter några år föll sönder, säger hon och skrattar.

– Sedan hade jag också en korsett i sammet som jag använde mycket, och ett hundhalsband med nitar som jag använde som choker.

Hur stylade du håret?

– Nästan alltid i pig-tails. I

Sin stil i dag beskriver Casper Lindroos som 90-tals gymnastiklärare. Piratlappen, ”köpt av någon kanadensare på Etsy”, bär han i medicinskt syfte. Foto: Angelina Eklund

något skede klippte jag page och så hade jag mohikan ett tag i nian.

Hur var det med accessoarer?

– Det var mycket krams man kunde hitta på typ Bazar. Det fanns många nathandskar och nätstrumbyxor för halloween som man kunde använda som vardagsplagg. Och så fick man kombinera lite med vad som fanns tillgängligt. Man kunde hitta en simpel svart kjol från KappAhl eller någonting, men sedan kombinerade man dem med alternativa grejer som man hade i garderoben.

“Folk kunde se snett på en”

Hur beskriver du din klädstil i dag?

– Kaotisk. Det varierar från dag till dag. Jag tror att det alltid har varit så för mig, även i högstadiet. Jag är inspirerad av så SJUKT många olika källor att jag inte kan hålla mig till en stil. Ibland vill jag vara plottrig och rosa, i vissa fall straight up barbie-bimbo och i andra fall hardcore-goth. Jag kan inte bestämma mig och jag tycker inte att det är mänskligt att behöva bestämma sig, för alla människor förändras under

Som tonåring hade Alva Gädtnäs klädstilen emo, men i dag växlar hon mellan ett flertal olika stilar. Här är hon iklädd full goth-mundering. Foto: Privat

sin livstid. Varför ska man dedicera sig till en sak och sedan aldrig få ångra sig?

Hur upplever du att det är att vara alternativ nu jämfört med när du var yngre?

– Jag vet inte hur annorlunda uppfattningen från samhället är nu. Det är väl mest det att jag är vuxen nu så folk blandar sig inte lika mycket i min business längre. Däremot när jag var yngre var det nog så att folk kunde se snett på en.

– Sedan har jag hört att många alternativa i dag har folk som skäller efter dem på gatan och sådana saker, vilket inte var en grej när jag var ung.

Enligt Alva Gäddnäs var mängden hatkommentarer online inte heller lika vanliga då som de är i dag.

– Jag skulle säga att det kanske var enklare att vara alternativ när jag var tonåring. Eller så var det bara det att jag inte uppfattade vad folk tyckte om mig på den tiden och att jag blivit mer observant, säger hon och skrattar.

Är det lättare att få tag på alternativa grejer i dag jämfört med tidigare?

– Absolut. Nu är det så himla lätt att handla online. Det dyker också upp alternativa plagg i mainstreambutiker hela tiden. Det finns grejer på H&M som jag tycker att är snygga. Det är väldigt lätt att hitta nu för tiden, man har liksom tillgång till hela världen nu till skillnad från att bara kunna traska till Emmaus.

– Jag minns när jag hittade ett par T.U.K.-skor, jag har fortfarande kvar dem, för det var en så big deal när man lyckades hitta dem. Det spelade ingen roll att de var en eller två storlekar för stora eller för små, man fick det att funka. ■

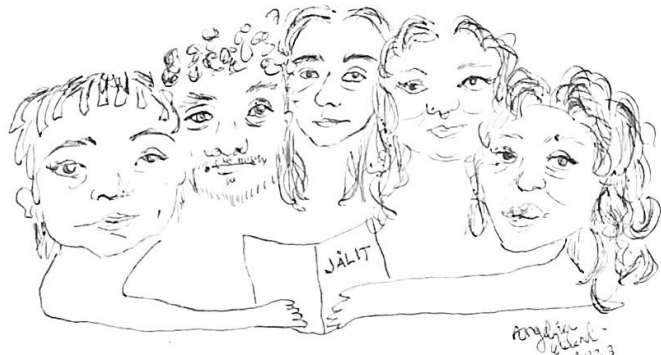
När hon inte klär sig i svarta gothkläder gillar Alva Gäddnäs färgen rosa. "Ibland vill jag vara plottrig och rosa, i vissa fall straight up barbie-bimbo och i andra fall hardcore-goth", säger hon. Foto: Privat

MÖT JÅLIT -GÄNGET

Vilka är de, gänget bakom Jålit? Vår chefredaktör har rätt ut de viktigaste frågorna och presenterar stolt Jålit-gänget.

TEXT OCH ILLUSTRATION ANGELINA EKLUND

Varför ställde ni upp på det här tidningsprojektet?

Klara: – Jag tycker om att skriva men jag vet ingenting om åländsk politik eller byggen och happenings och sådant, så jag tror att skriva för typ Ålandstidningen eller Nya Åland skulle bli ganska svårt i längden. Någoting sådant här är mycket roligare att skriva för. Och för att jag blev tillfrågad.

Julia: – Jag tycker att det känns som en sak man måste vara med om. Alltså, jag kan inte bara se på när ni gör det här.

Alexander: – Det är ju en big happening som Julia sade. Hur kan jag missa något sådant?

Anna: – Jag tycker det verkar väldigt roligt med ett kreativt projekt tillsammans med mina kompisar.

Vad har ni för intressen, utöver tidningsmakeriet?

Julia: – Jag skriver väldigt mycket i min kalender, det tycker jag är ganska nice, att ha allting organiserat. Då glömmar jag ingenting. Och så tycker jag om att läsa böcker. Och att lyfta skrot såklart.

Alexander: – Studielivet är ett stort intresse, jag blev tutor nyligen. Stolt över mina förstaårselever som jag tar hand om. Att laga mat, det är kul. Promenader är fint. Klättring är trevligt också, fast det är dyrt. Och att gå på loppis.

Anna: – Mina intressen är konst och musik. Jag tycker om naturen, att skriva brev och att prata med min familj.

Klara: – Skådespeleri är mitt främsta intresse. Sedan har jag en massa övriga små intressen. Jag gillar att sjunga ibland, att virka, baka och blanda drinkar. Jag gillar mode väldigt mycket.

Julia, drömmer du om att ta över Åland och i så fall, hur skulle du gå till väga?

– Jag tror inte riktigt att jag skulle orka. Men jag har sett en massa affischer här i Göteborg där det står:

**”Är du kommunist?
Organisera dig!”**

Så du skulle starta en kommunistisk rörelse på Åland?

– Ja, men jag skulle inte vara en riktig kommunist utan jag skulle bara säga att jag var det. För det är så de mäktigaste kommunisterna har fått makt. Tänk på **Stalin** och **Mao Zedong**.

Hur var de inte kommunister?

– Okej okej, de började som kommunister och sedan blev de så maktfullgriga att de inte var det egentligen, enligt definitionen.

Klara, om du skulle beskriva dig själv som en stereotyp, vilken skulle det vara?

– Irriterande konstmänniska. Eller typ, självupptagen, pretentiös konstmänniska. Jag menar om jag ska vara helt ärlig, teaterlinjen jag går på är så pretentiös som det kan bli skådespelarmässigt.

Julia: – Du beskriver en fransman.

Klara: – Fan. Jag är en fransman, jag tycker om vin, ost och konst och skit också. Och baskrar och sådant. *Förhoppningsvis har du som läsare nu fått dig en bild av Jålit-redaktionen.*

Om inte, eller om du vill veta mer, är du välkommen att höra av dig. Kom fram till oss på stan eller skicka ett mejl till oss på info@jalit.ax.

Allt gott,
Jålit-gänget

TEXT OCH FOTO ANGELINA EKLUND

Vad tycker du om en ny åländsk nöjestidning?

Linus Aldeborg, 23 år, producent från Mariehamn.

– Jag tycker det är skitkul. Det finns ju inte så mycket sådant, jag tycker alltid att det är fett när man startar någon ny typ av media. Det behövs.

Moali Fagerlund, 18 år, studerande från Finström.

– Det känns som att det behövs. Det har varit så länge som det inte har funnits någonting roligt att läsa. Det finns två lokaltidningar men jag tror att någonting nytt skulle skapa mer intresse bland unga.

Om Åland fick en ny nöjestidning, skulle du läsa den?

Ludvig Nylund, 27 år, kock från Mariehamn.

– Högst antagligen inte, jag läser nästan ingen tidning alls. Men det beror på om den levereras till arbetsplatser eller inte

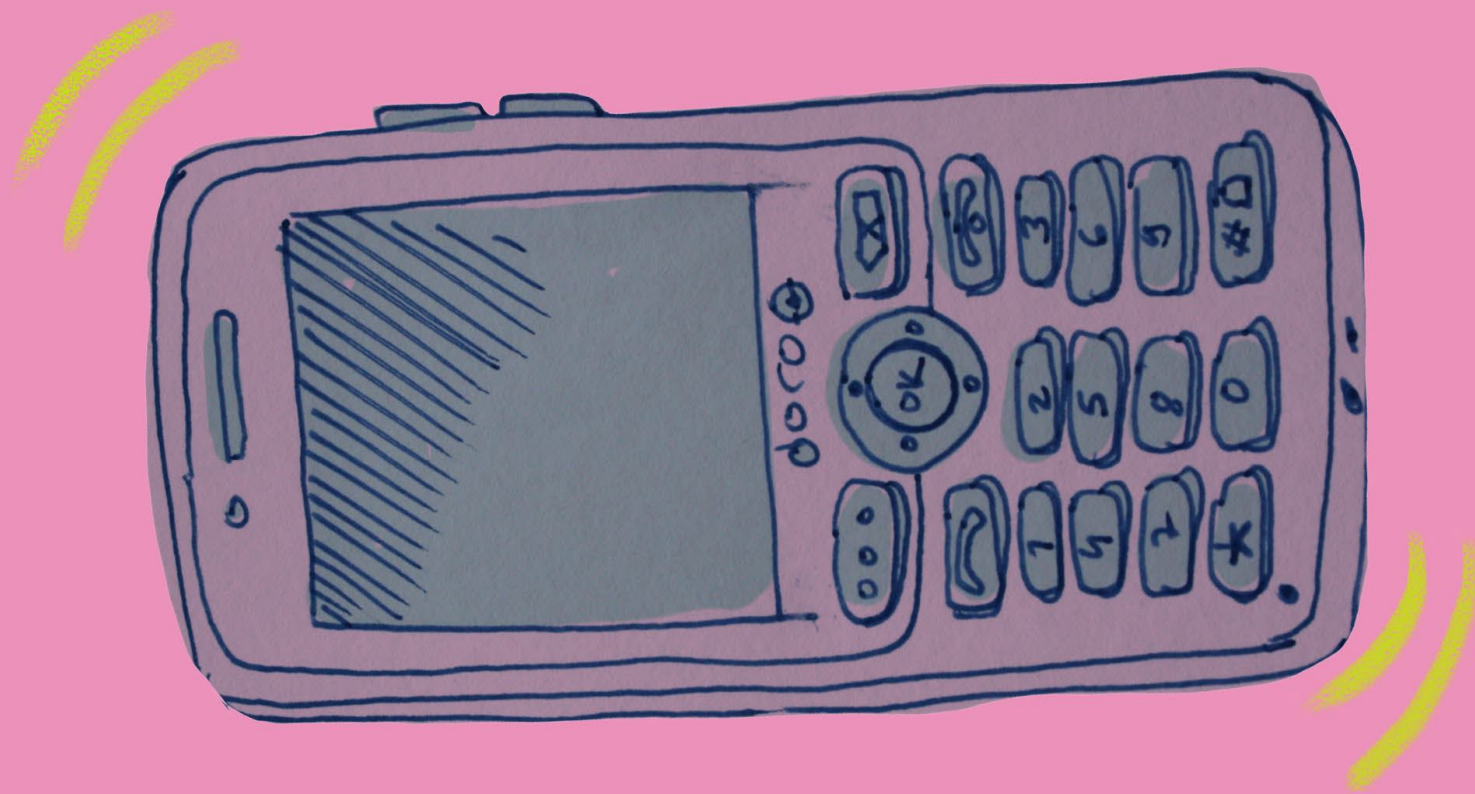
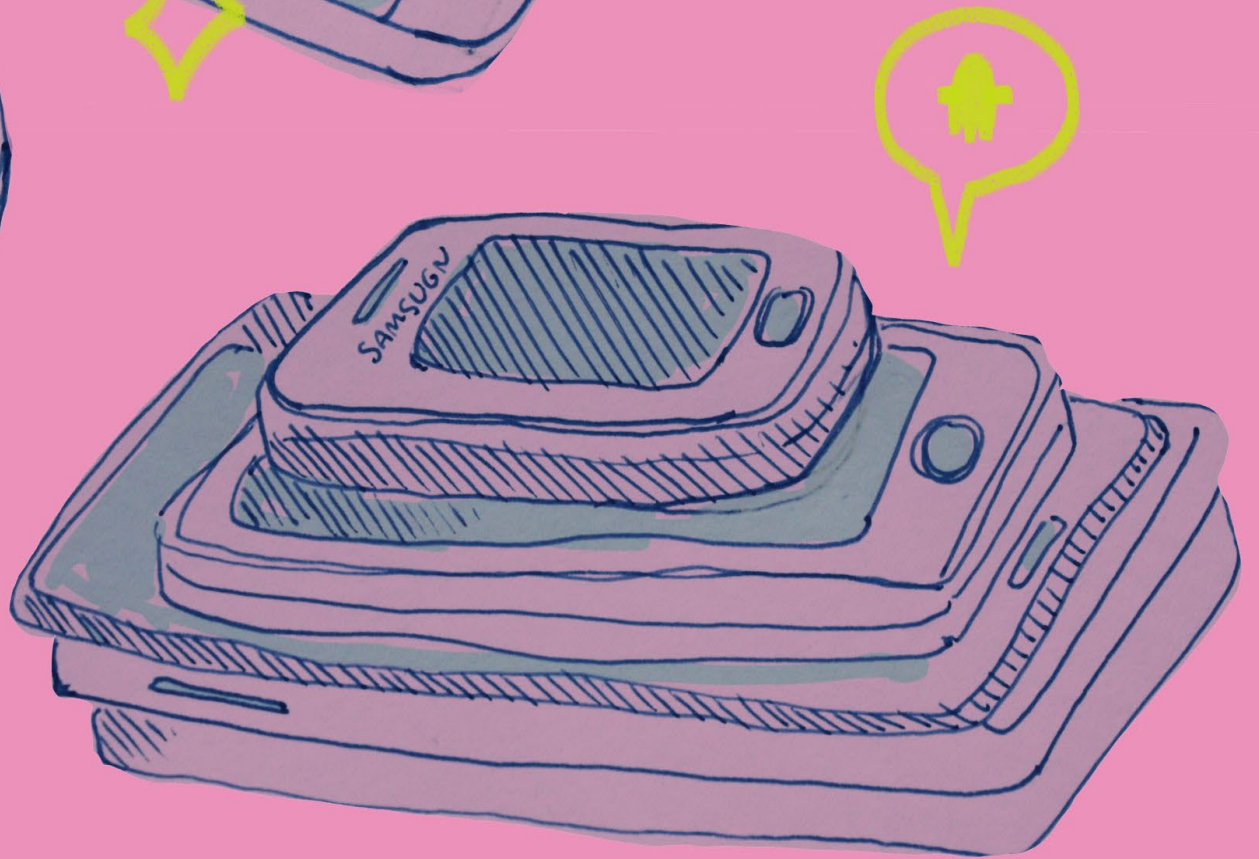
Denise Karlsson, 15 år, studerande från Mariehamn.

– Ja, det skulle jag säkert.

Robbe Sagulin, 52 år, bokhandelsmedarbetare från Mariehamn.

– Det skulle jag förmodligen göra. Det beror ju på om den är jättedyr eller delas ut gratis.

Knapptelefonen i den moderna eran

TEXT OCH ILLUSTRATION ANNA JOHANSSON

det händer ibland att jag får ett kuvert i julklapp av mina föräldrar. Kuvertet innehåller en röd eller grön papperslapp där det står något i stil med "presentkort för..."

I julas stod det i alla fall "presentkort för en gratis iPhone skärmlagning" i mammas kursiva handstil. Min iPhoneskärm hade spruckit till att likna ett spindelnät.

Om jag skulle leta, skulle jag säkert hitta lappen i sitt kuvert i en låda i mitt rum, men jag har ingen användning för den längre. I våras köpte jag nämligen en ny telefon, en Doro 7011, ett gammalt visningsexemplar. Det är en knapptelefon.

NÄR JAG började tvåan fick jag min första telefon. Det var en Nokia 2220 Slide eller någon liknande modell i lysande ceriserosa. Syftet var att mamma och pappa skulle kunna kontakta mig efter att jag slutat skolan för dagen. Jag använde den i huvudsak för att spela något slags husbyggspele som gick ut på att droppa kubiska våningar ovanpå varandra utan att den blivande skyskrapan skulle kollapsa.

Jag gjorde egentligen inte så mycket med telefonen, förutom det och att pilla med mekanismen som fick skärmen att skjutas upp och ner.

En mycket nämnvärd sak är dock vikten av att ha en dekorerad telefon; en populär trend som följt oss ända tills i dag. På baksidan av min Nokia hade jag ett stort klistermärke, en dödskalle med stjärnformade ögonhål och en "phone charm" av pärlor föreställande utomjordingen Stitch från Disneyfilmen "Lilo and Stitch". Stitch var nästan lika stor som telefonen själv men det kvittade, så länge det glittrade.

EFTER ETT TAG uppgraderade jag till en Samsungtelefon med pytteliten touchskärm och ett glittrigt hästklistermärke på baksidan, följt av ett helt gäng andra Samsung och iPhone-smarttelefoner som på ett eller annat sätt gick sönder efter ett tag.

Telefonerna blev allteftersom större, plattare och snabbare. Jag hörde någonstans att de moderna smarttelefonerna är mer avancerade än datorerna som tog de första människorna till månen. "Siri, sätt kursen mot månen."

OM SMARTTELEFONEN är en resa till månen, måste knapptelefonen vara likvärdigt med att stanna på jorden, eller kanske till och med att gräva ner sig en bit i marken.

Det verkar kanske som en helt knäpp sak att göra från ett utomstående perspektiv och det är det nog lite också, men knapptelefoner har många fördelar (och nackdelar):

SOCIALA MEDIER...

Jag känner ingen press kring att vara aktiv på sociala medier över huvud taget.

Min telefon har Facebook, Messenger och Whatsapp så jag kan se om någon har kontaktat mig. Dock är det rätt bökigt att skriva, eller det tar lång tid (man måste trycka flera gånger på samma knapp för att få fram vissa bokstäver) och därför svarar jag mycket hellre från min dator.

Det är också nämnvärt! Jag har en Macbook Air ifrån vilken jag kan nå Instagram, Facebook och andra sociala medier om jag vill. Jag upplever även att det är mer värdefullt att hålla kontakten med vänner och familj då jag känner för det och har tid och ork, istället för att hela tiden vara besatt av att svara på en bild någon skickat av halva sitt ansikte men inte svara för snabbt det är ju konstigt men jag kan ju inte vänta heller då jag öppnat då tror de att jag ignorerar dem eller att jag stirrar på bilden eller...

"De moderna smarttelefonerna är mer avancerade än datorerna som tog de första människorna till månen."

NAVIGERING...

Nuförtiden ritar jag kartor för hand genom att kolla upp en befintlig karta på min dator först eller frågar folk på gatan om hjälp.

Detta fungerar bra och jag brukar hitta till sist. Jag har aldrig varit en duktig navigatör men min farmor var en utomordentlig orienterare, så det måste ju finnas i mitt blod (jag behöver bara hitta det). Jag tror att avsaknaden av Google maps faktiskt kommer att skapa problem för mig i framtiden. Att inte kunna kolla upp busstidtabeller eller snabbaste vägen till min destination då jag har bråttom är jobbigt. Jag får helt enkelt planera i förväg.

Lite som att ta med sig en bestämd mängd pengar då man går ut för att inte slösa, eller laga vegonuggets på förhand så att man har något att äta efter att man kravlat sig hem från Arken...

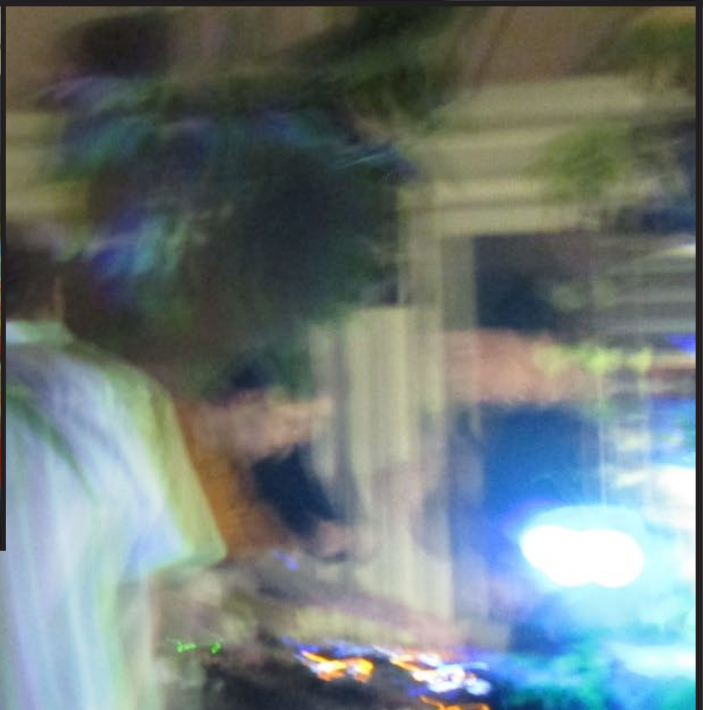
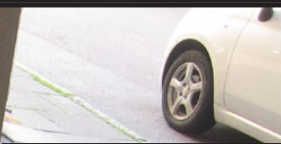
MUSIK...

Som musikälskare var det här min största oro. Att lyssna på musik på bussen eller när jag cyklar någonstans var en vana.

Jag har ärligt talat inte listat ut lösningen på detta än men jag upplever att mitt tålamod blivit mycket bättre och när jag väl lyssnar på musik lyssnar jag genom hela albumet.

NUFÖRTIDEN ANVÄNDER jag knappt min telefon. Jag använder alarmfunktionen för att vakna eller ringer mina föräldrar. Sedan jag bytte telefon har jag börjat läsa böcker (något jag aldrig gjorde förr) och allmänt skapat en mindre stressfylld miljö som jag kan vara kreativ i.

Kanske knapptelefonen skulle vara något för dig också? ■

DIGITALKAMERANS ÅTERKOMST

Varför gör digital kamera comeback i en tid av oändliga möjligheter? Jålit har pratat med Mets Silins och Norah Lång om trenden och deras relation till kompaktkameran. – Vi lever i en sen digital tid där vi är helt avdomnade inför alla digitala möjligheter, säger Norah Lång.

Kompaktkameran uppfanns i slutet på 1980-talet, blev kommersiell på 90-talet och såg sina glansdagar under 00-talet. Försäljningsstoppen peakar 2010, med 121,5 miljoner beställningar världen över.

I början av 2010-talet börjar populariteten att dala.

Den största orsaken är smarttelefoner med inbyggda kameranlinser som blev mainstream under 2010-talets första hälft.

Kompaktkameran byttes ut och glömdes bort. Fram tills nu.

2000-talet är inne igen, något som inte endast märks i form av byxor med på tok för låg midja och söndernoppade ögonbryn. Nej, också på den teknologiska fronten ser vi att 00-talet är tillbaka.

Knapptelefonen är inte längre bara en telefon utan en accessoar, cd-spelaren en inredningsdetalj och digitalkameran en självklarhet på alla fester; sociala medier svämmas över av bilder fotade med kompaktkamera.

Hur kommer det sig att en kamera med så många år på nacken gör comeback bland ungdomar, trots de teknologiska möjligheter som smarttelefonen burit med sig?

Är trenden redan död?

Mets Silins, 21, och Norah Lång, 24, har fotat med digitalkamera i sex respektive två år. De nämner båda nutidens mode, influerad av Y2K, som en av orsakerna till det nyväckta intresset.

– Men det känns också som att nu när vi lever i en sen digital tid, där vi är helt avdomnade inför alla digitala möjligheter, har ett behov av att kasta oss tillbaka och återbesöka det tidiga 00-talet. Jag tänker att vi kanske vill göra en liten tidsresa, säger Norah Lång.

Är det en digital revolution på gång? Nog för att vi lever i en digital tid, men kommer folk att säga upp sig från mobiltelefonen och i större utsträckning börja använda digital-kamera?

Mets Silins tvekar en stund:

– Nej, jag tror att det är en trend som kommer att komma och gå, precis som allt annat, max fem-tio år. Men jag vet inte, den kan ju stanna.

Foto: Norah Lång

Foto: Mets Silins

Jag har också märkt att många har sådana här kameror. Det kommer nog sluta med att typ alla har det och så kommer det bara vara irriterande.

Norah Lång är inne på samma spår.

– Jag tror absolut att den är här för att stanna ett bra tag framöver, men tyvärr tror jag inte att den alltid är så välgörande. Jag tror att många har ett så tydligt syfte med varför de vill fota med en digitalkamera och det är för att den har blivit väldigt mainstream nu i och med att influencers och stora sociala mediepersonligheter också anammat den. Och då är det ju typ dött redan på ett vis. Så jag tror musten kommer att sugas ur ganska snart, men det kommer absolut att vara kvar ett bra tag till, säger hon.

Istället för att direkt ladda in alla bilder på datorn och sedan lägga över dem på Instagram, önskar hon att folk tog sig tiden att sitta ned och bläddra igenom bilderna på själva kameran.

– Det hade kunnat ge folk en andhämtnings-

paus från våra megamöjligheter när det kommer till foto och video i dag. Det var ju det som gjorde den digitala kameran så häftig från början, att man direkt kunde återse bilderna efter att de hade tagits. Det var den stora grejen efter den analoga tiden, säger hon.

”En reaktion mot den analoga trenden”

Mets och Norah vände sig till digitalkameran av olika anledningar. För Mets började det med ett intresse för att fota kläder.

– Jag började fota i nian tror jag. Då var jag fett intresserad av outfit pics, jag och några kompisar brukade åka ut med kameran till coola ställen och ta bilder.

Norah hade sett digitalkameran användas i olika videor och på sociala medier och hon var nyfiken på att testa något nytt.

– Jag har fotat en del analogt tidigare i mitt liv och sedan tröttnade jag lite på det uttrycket och att det blev ganska överrepresenterat och överanvänt inom många sammanhang. Och jag tror att det säkert omedvetet, kanske medvetet, var en anledning till att jag vände mig mot digital-kameran. Jag tror att det varit en anledning för många, kanske lite av en reaktion mot den analoga trenden som var ihållande så himla länge.

De menar båda att det är stor skillnad på bilder tagna med digitalkamera jämfört med bilder tagna på mobilen.

– Bilderna kan vara antingen jättevarma eller jättekalda och det kan ändra från bild till bild. Det är sättet som den tar upp ljuset på som är så sjukt fint, jag vet inte hur jag ska förklara det, det är nästan himmelskt, bilderna ser liksom ut att vara tagna i bättre tider, säger Mets och skrattar.

– Det känns som att man hoppar tillbaka in i någon tonårings Facebook-album från typ mitten eller slutet av 2000-talet. Det är lite grällt, det är ganska hård blix. Det beror också helt på om du tar bild med blix eller inte. Om du fotar eller filmar utan blix med en digitalkamera så får du en mjukhet, det blir liksom en mjuk brusighet som är drömmig, lite snarlikt det analoga. Det blir lite delikat, eller sårbart, säger Norah.

– Jag tycker om att det är mer av en process än att det bara är någonting som fångas i min kamerarulle som ser ut som något som vem som helst skulle kunna ha fångat. Det är därför jag inte fotar lika mycket med mobilen för det blir ett väldigt generiskt resultat många gånger.

Jag ber dem beskriva den bästa bilden de tagit med digitalkamera. Mets börjar.

– Det är en bild på mina kompisar i Göteborg,

Foto: Mets Silins

Foto: Mets Silins

Foto: Norah Lång

Foto: Norah Lång

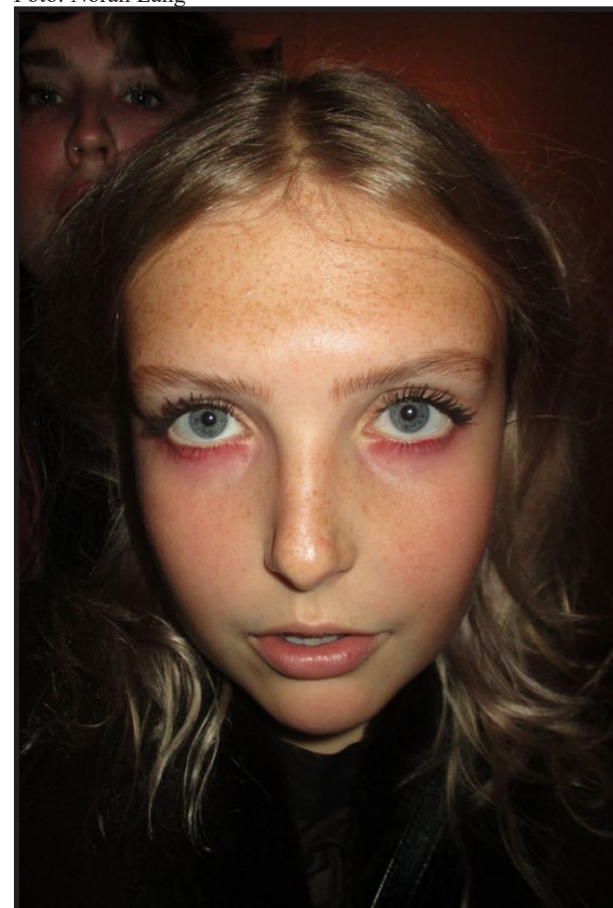

Foto: Norah Lång

där min Göteborgsbästis **Niro** sitter rakt, smäck i mitten och så står **Sofia** och **Klara** till höger om honom i en nästan förförisk pose. Hela kompositionen är så perfekt, när jag tog den måste jag direkt visa den för alla, för jag tyckte att den skulle höra hemma i ett museum och alla höll med om att den var galet bra.

Norah berättar om en kompisbild hon tagit.

– Det är en väldigt, väldigt nära bild där jag står i förgrunden och hon står bakom. Det blev lite som ett albumomslag för det blev så himla snygga nivåer och djup. Vi hade båda väldigt gotiskt smink på oss, rött läppstift under ögonen, fixade till tänderna. Det är den som har fastnat absolut mest tror jag, säger Norah.

– Jag har också någon bild på flyttfåglar som är väldigt mjuk och som jag tycker väldigt mycket om, det är min andra favorit. Den är så otroligt

svävande på ett helt annat sätt och har den här lite saliga känslan.

Norah vill även passa på att tips om Instagram-kontot IRC-galleria, som ägnar sig åt internet-arkologi.

– Det förkroppsligar den här lilla resan i tid och rum som det känns som att vi kommer göra nu under den här peaken av digital innovation. Det är bara massa gamla bilder på finnar från 2000-talet och de är så jäävla grova många av dem, det är helt sjukt. Det är en sådan igenkänning också, det känns som att det är mina kompisars storsyskon på Facebook 2008. ■

Text Angelina Eklund
Foto Mets Silins och Norah Lång

BORTAÅLÄNNINGENS KAMPSÅNG – PÅ HOVI-VISET

Text Julia Eneroth

Wifey sa nån gång, att jag har jobbig jargong
Jag sa: baby jag är bara real, jag vet vad jag
vill, makrillen är aldrig still (dansar fritt)
Som makrillen är jag ett lätt byte, för brudar
som du
Kallar dig Kisse-missen, du kallar mig för keff
eller filur
Åland mättar inte min hunger, släpp ut mig ur
håven
En dag ska jag fråga dem om man kan prata
svenska på Åland

Jag vill långt långt bort från den här ön (långt
långt), den är inte skön
Kom igen baby du vet hur det ligger till, bakom
landsgränserna har vi aldrig bäzat i min bil.
Womanizer är mitt rykte, nu har jag chansen
att tygla min jycke
Stockholm, always in my heart. Min tinder
lyder: Soft boy, lång, letar efter soulmate som
kan laga mat

Jag vill långt långt bort från den här ön (långt
långt), den är inte skön
Kom igen baby du vet hur det ligger till
Ursäktar min geografi, Ålands existens har jag
aldrig känt till

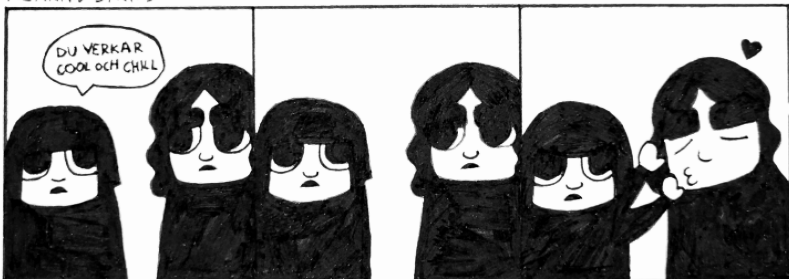
INNE- & UTELISTA

Har du noll koll på vad som är trendigt? Oroa dig inte, Jålit har sammanställt en lista på vad som är inne- och ute just nu.

TEXT ANGELINA EKLUND

Inne:	Ute:
Y-frontade kalsonger	Boxers
Läderremhalsband	Tunna halsband
Thorsten Flinck	Timothée Chalamet
Smala halsdukar	Mössa
Grekisk yoghurt	Drickyoghurt
Frikyrklighet	Ateism
Barcelona	Köpenhamn
Islatte	Espresso
Bussresor	Tågresor
Yung Lean	ABBA
Blandsaft	Cider
Vida jeans	Jeanskjol
Kromad silver	Pastellfärger
Ingmar Bergman	Influencers
Låg klack	Sneakers
70-talet	80-talet
Musikmagazin	TV-tablån
Stora handväskor	Kuvertväskor

KLARAS STRIPS

(BASERAT PÅ VERKLIGA HÄNDELSER)

SLAPPA KLIV MUCKAR GRÄL

JULIA ENEROTH

KÖKSROJ

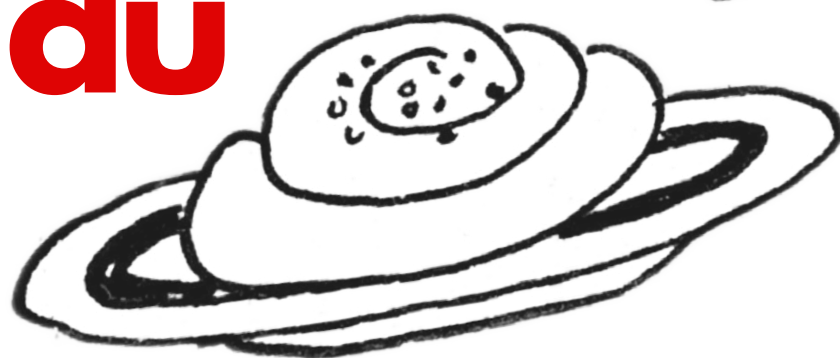
OCH

Sommaren är kort, säger man, men det behöver inte alltid vara en dålig sak! När termometrarna i juli närmar sig 30 grader ser jag ofta fram emot september. Men sedan när hösten väl kommer, kommer nedstämdheten med den. Vem drabbas inte av lite D-vitaminbrist i höstmörkret? Därför gillar jag att förbereda mig med mysiga aktiviteter att ägna mig åt när jag inte vill gå miste om höstens alla härligheter!

SKRÄCK-

Så maxar du hösten

*Text Klara Karlsson, illustration
Julia Eneroth*

1. Fika

Ärligt talat är väl fika en året om grej men för mig finns det inget höstigare. Och en höstfika är inte som vilken annan fika som helst.

Det är viktigt att hänge sig åt temat. Bagarstugan och Viktors i Mariehamn är mina go to-ställen.

Frukt- och bärsmaker är off limits (med undantag för äpplen förstås). Detta är kinskins, chokoladens och nötternas säsong!

Kaffe och te tycker jag är ungefär lika höstiga men själv föredrar jag att dricka kaffe till bakverk. När förfriskningarna är i ordning ska man sitta och se ut som om man är från en 90-tals film. Ta fram ett ritblock, en anteckningsbok, en tidning; ja, i princip vad som helst som inte är en mobil. Lyssna på musik under tiden och ta in stunden riktigt ordentligt.

2. Picknick

Nu tänker ni kanske att jag blivit lite kollig. Picknick är väl ändå utan tvekan en sommaraktivitet? Men på den frågan

svarar jag som så: Den som inte arrangerat en höstpicknick vet inte vad hen går miste om! Jag provade själv på en höstpicknick förra året och det var en riktig succé. Istället för mackor, jordgubbar och saft drog jag med mig nötmix, kaffe och lingon- och vitchokladkakor. Förstås var det lite kyligare än en typisk picknick, men det är ju det man har jackor och ylletrojor till! Sätt dig med vänner någonstans där det är riktigt fint. I stadshusbacken var det helt underbart när eftermiddagssolen sken genom de gula löven. Picknicken är nu en av mina många hösttraditioner!

3. En kväll framför TV:n

En av de saker jag älskar mest med hösten är utbudet av serier och filmer man kan titta på! Förstås är dessa serier och filmer sådana som man kan se året om men de blir extra speciella just på hösten.

Skräck är självklart på agendan! Till de skräckfilmer jag ser om nästan varje år hör "Exorcisten", "The Thing", "Carrie", "Scream" och många fler. Antalogi-serien "American Horror

Story", som byter berättelse varje säsong, är en guilty pleasure som jag ofta hittar tillbaka till. Skräck är förstås inte allas grej, men det finns även underhållning som inte är lika skrämmande. "Döda poeters sällskap" och "A beautiful mind" tycker jag är filmer som faller under kategorin "dark academia" (en subkultur som jag starkt förknippar med höst). Även Harry Potter-filmerna, med sina element av magisk realism passar bra under en av de mer mystiska tiderna på året.

"Outlander" är en av mina favoritserier och fast själva serien inte bara utspelar sig på hösten är det på något sätt ändå en höstserie i mina ögon. Något med landskapen i de skotska högländerna och livsstilen på 1700-talet tänds höstgnistan i bröstet på mig.

Sätt dig gärna med mina höstiga tips, eller för all del skicka in dina egna film/serietips till oss på tidningen.

Vad tänker du sjunka ner i soffan framför i höst?

4. Promenad

Jag förstår att alla inte är särskilt aktiva av sig, och särskilt inte under de mörkare månaderna, men en långpromenad i höstvädret kan faktiskt vara det du inte visste att du behövde.

Naturen är minst lika vacker på hösten som resten av året. Om du tenderar att bli nere när nätterna blir längre finns det flera institutioner (bland annat National Health Service, Harvard och Karolinska Institutet) som påstår att fysisk aktivitet, såsom regelbundna promenader kan hjälpa med energin. Detta fungerar förstås inte för alla men konsensusen är att du helt enkelt mår lite bättre av att röra på dig.

Vissa tycker dock att hösten är för kall för promenader. Självtänkt kan jag säga att jag föredrar promenader i kylan. Jag hatar att sveddas och ha varmt så

om man bara klär på sig ordentligt är det riktigt uppfriskande. Jag brukar gilla att gå sent på kvällen och lyssna på P3:s skräckpodd, "Creepypodden", för att leva mig in i höstens mer kusliga sida, men att gå mitt på dagen är förstås också trevligt. Särskilt på en naturstig omgiven av höstens alla glada färger!

"Picknicken är nu en av mina många hösttraditioner!"

5. Köksröj

En riktigt bra kväll kring köksbordet är oslagbart alla tider på året.

Nära och kära, alla samlade för att äta och dricka gott.

Själv är jag inte mycket för matlagning, men att hösten bjuder på något av det bästa naturen har att erbjuda kan jag inte betvivla. När hösten är på väg drömmer jag om mammas tomatsoppa, hennes svampstuvning och hennes

Filmen "Carrie" garanterar en lyckad och höstig filmkväll. burgundiska köttgryta (familjens personliga höstfavorit). Själv är jag mer erfaren inom bakning. Hela min fascination kring bakning började faktiskt med äppelpajen,

en riktig höstklassiker. Bakning i sig tycker jag inger höstkänsla. Det känns lite som att bo i skogen, långt bort från konserveringsmedel och plastförpackningar.

Förstås förknippas hösten med så mycket gott eftersom den sammanfaller med skörden, vilket leder mig in på den mysiga skördefesten: Årets mest efterlängtade roadtrip! På den brukar jag alltid köpa någon form av sylt, ost eller saft. Samla familjen eller vännerna i köket i höst! Där finns det något för alla.

Hösten är definitivt mörk och slaskig men också otvivelaktigt underbar. Ta vara på allt det hösten har att erbjuda medan du har chansen! Kanske att något av dessa tips kan förgylla årstidsen.

FEM SNABBBA

Att flytta från Åland har blivit något av en övergångsrit. Själv befinner jag mig hundratals kilometer från ön på Nordiska folkhögskolans internat i Kungälv. Alltså, Sverige, vilket land. En plats så bekant, och ändå inte. Nu, min första vecka i Sverige, har jag märkt av vissa småsaker som påminner mig om att jag inte längre befinner mig på hemmaplan:

1. INT SÄGER MAN INT, INGA INGA HELLER...

Nog visste jag att man inte säger "int" och "inga" till samma grad på västkusten som hemma, men det var någon i min klass som genast märkte hur åländsk jag var på min fullkomliga oförmåga att säga ordet "inte". Jag visste inte hur svårt det var förrän nu. Men hallå det går ju inga!

2. BUSSAR VAR FEMTE MINUT KAN JAG SÄGA ER, DET ÄR LIVET...

Vi alla vet att kollektivtrafiken på Åland är ganska bristfällig. Nog för att man kan ta sig dit man behöver på de bussar som går, men att missa den enda bussen som går från landet in till stan på en söndag är lite surt.

Men här i Kungälv behöver jag inte ens kolla upp tiderna! Om jag går ner till busshållplatsen

färdigt finns där en buss inom högst tio minuter. Vilken lyx! Tågen är förstås den största skillnaden mellan Åland och Sverige då det kommer till kollektivtrafik.

Men att åka tåg på egen hand är fortfarande mer än vad jag kan hantera stressmässigt.

Miauuu
Miauuu

KULTUR-CHOCKER

Text Klara Karlsson, illustration Julia Eneroth

3. JAG VISSTE NOG INTE VAD ETT BERG VAR FÖRRÄN NU...

Vi tror verkligen att det finns berg på Åland. Våra gulliga små kullar. Men i Västra Götaland, där finns det berg. Jag kan inte låta bli att bara stirra varje

gång jag står vid foten av berget jag bor på. Det är inte ens ett särskilt stort berg men fortfarande, wow, man behöver inte resa till Alperna för att titta på sådant. Sedan när man har en matkasse i var hand och börjar färden upp för vad de på skolan kallar "mördarbacken", är det inte lika idylliskt längre.

4. JAG FÅR RÅGBRÖDSABSTINENS!

Mer rågbröd åt folket! Det finns inte rågbröd till varken frukost, lunch eller middag på mitt internat. Det kan ju vara för att det är dyrt också, men varför då

ha alla bröd mellan himmel och jord förutom rågbröd? Det närmsta de har att erbjuda är i princip ljusbrunt franskbröd. Var

får svenskarna sina fibrer från?

Det är ju så man svälter ihjäl!!

5. SNÄLLHET...

Är väl universellt men något jag märkt redan när jag bodde på Åland är hur enormt snälla och artiga svenskar är. Om du försöker prata med en främling på Åland kommer hen förmodligen stirra på dig som om du sagt att hen luktar avlopp.

På mitt internat kan jag sätta mig i princip var jag vill på lunchen eftersom alla hela tiden är så villiga att skapa nya kontakter. Jag föredrar när människor är lite på, så detta passar mig utmärkt.

Ja, kort sagt är det en omställning att flytta från ön. En skrämmande sådan, men också viktig. Man kan lätt glömma att Åland är litet och att det finns en hel värld utanför. Så jag klagar inte. Förutom på rågbrödet... någon måtta får det faktiskt vara.

Osten är ursinnig – experter fruktar det värsta

”Alla svenskar ombeds fly landet”, säger Ulf Kristersson i gårdagens tal till nationen.

Ostbörsen störtade markant efter den Kurdiska Ostens häktning. Polisstyrkan kunde fånga in honom med håv på Charles De Gaulle-flygplatsen i Paris när han, åter igen, inte fick plats i bagaget.

Experter menar att detta kommer att ha rejält ostiga konsekvenser.

”Kurdiska Osten är ursinnig”, säger en av experterna som nog tänkt efter hur Osten kan tänkas må.

Ostens föredetta barndomsvän tyckte till om Sveriges akuta läge.

”Han har alltid haft känslomässiga problem. En gång hade han på sig illasittande byxor och en annan gång knackade han på hos mig bara för att han behövde bajsa”.

Kurdiska Ostens föredetta fosterfamilj vägrar att kommentera vidare
Text och illustration Julia Eneroth

Nej men, sitter du här och klurar?

Vad är det den här gången?

Har du tappat bort din mormors mamelucker? Undrar du vad för pålägg lantrådet har på sina smörgåsar? Vill du veta vad som blir våtare och våtare desto mer du torkar? Du behöver inte undra mer. Julia sitter på svaren.

Mejla julia.eneroth@jalit.ax och få svar i nästa nummer.

KÖKS- PASTORNS FAVORIT- SOPPA

Text Katarina Gäddnäs,
präst i Mariehamns
församling

På hösten är våra lokalproducerade rotfrukter och grönsaker i säsong. När det blir kyligare ute känns det trevligt med en värmande soppa eller gryta som får stå länge på spisen och puttra. Bjud gärna med någon vän som annars äter ensam! Ordet kompis, kommer från ordet kompanjon som betyder den man delar bröd med! Här kommer recept på en favoritsoppa:

HÖSTSOPPA MED INGEFÄRA OCH CHILI

Ingredienser:

- Ca 8 morötter
- 1 klyfta vitlök
- 1 gul lök
- 1/2 - 1 röd chili (beroende på önskad hetta)
- Ca 7 dl grönsaksbuljong
- 2 dl kokosmjölk
- En tumstor bit ingefära
- Saften av 0,5 citron
- Rapsolja
- Salt och svartpeppar

Toppa gärna med något av följande:

- Rostade kokoschips
- Stekt halloumi
- Grekisk yoghurt med färskrivna ingefära
- Krutonger
- Stekt bacon

Gör så här:

Hetta upp olja i en stor gryta och fräs hackad lök, vitlök och chili. Lägg i skivade morötter, håll i grönsaksbuljongen och låt koka upp. Sänk sedan värmen och låt koka tills grönsakerna mjuknat, ca 10 minuter.

Häll i kokosmjölken, pressa i citronsaft och riv ner ingefäran. Mixa allt till en slät soppa. Smaka av med svartpeppar och salt och håll upp soppan i djupa tallrikar. Servera med riktigt gott bröd!

ÅTERUPPLIVA DESSA *klassiska* COCKTAILS

Text och illustration
Klara Karlsson

Jag har alltid sagt att jag ska börja blanda drinkar när jag fyller 20, eftersom jag då får köpa egen starksprit på Alko. Jag trodde aldrig att jag skulle hålla detta löfte men jag fyllde 20 i maj och nu har jag gått och blivit drinkentusiast! Särskilt intresserad är jag av klassiska cocktails.

Cocktailkulturen genomgår någon form av renässans. Allt fler beställer drinkar framför öl och shots då de drar ut på krogen. Då är det shaggys, hot shots och pina coladas som gäller. Men vad händer med klassikerna?

Det är nog många som vet vad en manhattan eller en martini är. Men när jag kan gå in på en bar och beställa en old fashioned, utan att bartendern vet hur en sådan tillagas, är det något lurigt på gång. För er blivande bartenders, eller allmänt spritintresserade, har jag listat några klassiker som vem som helst kan avnjuta:

Old fashioned

Ja, som det låter är detta kanske den äldsta cocktailen av dem alla. The one and only klassikern. Så vad händer? Har folk tröttnat på starka cocktails?

Många upplever nog att man måste välja mellan antingen söta och fruktiga drinkar eller vodka direkt ur flaskan. Går det inte att kompromissa lite?

En old fashioned har oftast whiskey i sig, men man kan byta ut whiskeyn mot lite vad som helst: gin, rom, tequila, vafan, håll i en Redbull och se vad som händer!

Vad du än väljer så ska det vara något du vet att du kommer att gilla.

Detta är min go to höstdrink eftersom whiskey har en så kraftig och kryddig smak som inger en mysig och nästan uppvärmande känsla. Här är mitt recept:

Ingredienser:

- 6 cl bourbon eller rye
- Ca. 1,5 tsk strösocker (du kan ändra mängd efter behag men inte mer än 2 teskedar)
- 4 stänkar Angostura bitters
- Is (valfritt)
- Ett apelsinskal

Häll upp whiskeyn i ett kort glas (lowballglas eller ett lågt vattenglas). Rör ihop sockret med whiskeyn tills det lösts upp helt. Tillsätt Angosturan och rör om med is tills glaset börjar imma. Vrid försiktigt ditt apelsinskal över drinken så att citrusolja frigörs. Gnid skalet runt utsidan av kanten på glaset och släpp det i drinken.

Tips: Old fashioned-receptet har flera hundratals varianter och för den som tycker att mitt recept är lite för "spritigt" finns det en fruktigare variant: en mid-century old fashioned. Detta är vad **Donald Draper** sippar på i så gott som varenda avsnitt av serien "Mad Men".

Receptet är i princip detsamma. Skillnaden är att du istället för att bara vrida och släppa ner en bit apelsinskal tillsätter en apelsinklyfta och två cocktailbär på botten av ditt glas som du krossar med en muddlare.

Till denna variant brukar jag köra med två teskedar socker för att hänge mig sötsliskeriet. Egentligen ska man också hälla i sodavatten, men det tycker jag att man får bestämma själv.

Daquirin

Hur kan en så lättlagad och god drink bara kollektivt försvinna ur allas medvetande? Det jag tycker gör daquirin så bra är att den är så anpassningsbar. Den har bara tre ingredienser med tre olika egenskaper som man kan ändra i proportion nästan hur man vill.

Det svåra med den är att få till en balans som funkar för alla.

Vissa vill ha mer sötma, vissa vill ha mer styrka och vissa vill ha mer syra. Detta är hur jag gör min daquiri (märk väl att jag inte använder sockerlag men använd om du har, för det är mycket lättare):

Ingredienser:

- 6 cl ljus rom, Havana Club (eller använd en rom du gillar. Mörk rom funkar också. Då är det också gott att använda brunt socker i stället för vitt)
- 2 tsk strösocker
- Juicen från 1 stor lime
- Is

Häll upp rom i en shaker. Rör i sockret tills det är helt upplöst. Häll i limejuice och tillsätt sedan is. Skaka i 15-20 sekunder. Sila drinken i ett coupeglas (eller ett vanligt vinglas). Servera gärna med en limeskiva!

Tips: Om du tycker att drinken alltid blir antingen för söt, för sur eller för stark, hur du än ändrar i receptet, prova att tillsätta en äggvita och skaka drinken innan du tillsätter is och skakar en gång till. Detta späder ut drinken och gör den dessutom krämigare. Jag provade på eget bevåg så jag vet inte vad denna daquirivariant kallas. Självt kallar jag den "Boston daquiri" efter "Boston sour", en sour gjord på citronjuice, socker, whiskey, Angostura och äggvita.

Tom Collins

Jag har mindre erfarenhet av denna drink än de ovannämnda. Mest för att jag föredrar rom och whisky över gin, men eftersom jag valt ut både en whiskydrink och en romdrink så är det inte mer än rättvist att även denna klassiker får en stund i ramplyuset.

När jag var ute med mina vänner beställde jag en Tom Collins och nästan ingen av dem visste vad det var.

När en av dem smakade på den skämtade han att han skulle köpa gin bara för att blanda Tom Collins. Så god är den!

Detta är, som de flesta av dessa gamla godingar, en drink med

få ingredienser som är lätt att blanda. Perfekt för sommaren men precis lika god och uppfriskande nu när hösten är i antågande! Här är det klassiska Tom Collins-receptet:

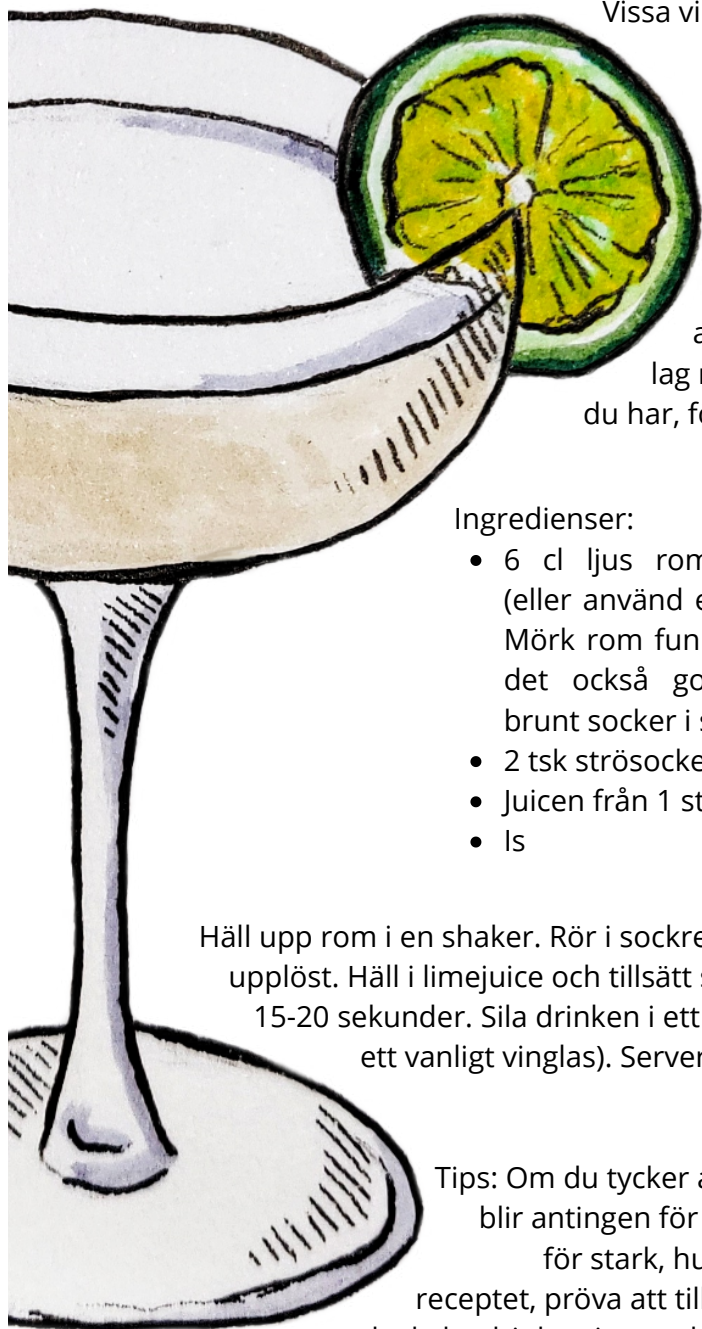
Ingredienser:

- 4 cl Gin (helst Old Tom men annars den du tycker bäst om)
- 2 tsk strösocker
- 3 cl färskpressad citronjuice
- Is
- 6 cl sodavatten

Häll upp din gin i ett högt glas (highballglas eller högt vattenglas). Tillsätt socker och rör om tills det helt lösts upp. Tillsätt resterande ingredienser och rör om tills glaset börjar imma. Servera med en citronskiva och gärna ett sugrör!

Tips: Jag har inga tips men det såg så tomt och ledsamt ut under det här receptet.

Det var mina tre klassiker! Jag lär mig mer och mer om mixologi hela tiden, så om detta var ett inslag som ni läsare uppskattade, hör för all del av er till oss och berätta vad mer ni skulle vilja läsa om när det kommer till drinkar. Om ni vill skriva arga insändare med enbart versaler om mina bristande cocktailkunskaper och uppmuntran till alkoholkonsumtion går det ju bra också.

NÄSTA NUMMER UT- KOMMER I JANUARI.

Under tiden hittar ni oss på:

www.jalit.ax

@jalittidning

